

uitspraak van de week

Auteur : mr. W.A.E. Meuris
Datum : 14 februari 2018
Onderwerp : Kunt u op een fiets passen? Dan bent u niet arbeidsongeschikt

Deze krantenkop stond op 8 februari jl. in de Trouw als inleider voor een artikel van Ingrid Weel. Het artikel gaat er over dat het kabinet voornemens is het mensen moeilijker te maken om een arbeidsongeschiktheidsuitkering te krijgen.

De regering wil dit doen door de criteria voor een arbeidsongeschiktheidsuitkering volgend jaar aan te scherpen. Volgens het artikel komen straks naar schatting 9 procent minder mensen dan nu in aanmerking voor de Wia, de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, voorheen de WAO, zo antwoordde minister Wouter Koolmees van sociale zaken op Kamervragen. Ook zouden er straks 4% meer mensen onder de regels voor gedeeltelijk arbeidsongeschikten gaan vallen. Dat kan grote consequenties hebben voor de hoogte van hun uitkering.

Nu moet het UWV aantonen dat er voor de aanvrager nog twee of drie banen (theoretisch) beschikbaar zijn, die hij of zij met de voor hem of haar geldende beperkingen kan vervullen. Als dat niet het geval is dan valt de aanvrager in de hoogste klasse van de WGA. Onder het nieuwe beleid zou het UWV nog maar één passende en (theoretisch) beschikbare functie hoeven duiden en dan zou er al geen recht meer zijn op een uitkering.

Daarom ook de krantenkop dat als je op fietsen kunt passen – met andere woorden als dat werk met inachtneming van je beperkingen voor je passend is – je niet meer in aanmerking komt voor een WGA uitkering. Kun je in een fietsstalling werken of printplaten maken, dan ben je dus niet langer arbeidsongeschikt. Ook zullen er veel minder mensen een IVA uitkering gaan krijgen (volledig arbeidsongeschikt).

Moeten we echt die richting op in Nederland? Je treft hiermee mensen die het toch al niet breed hebben en die hebben dan grote kans helemaal terug te vallen op een heel laag inkomen. Immers, theoretisch een baan aankunnen, wil niet zeggen dat die uitkeringsgerechtigde er ook daadwerkelijk in zal slagen om een baantje te realiseren en aldus zelf een eigen inkomen te realiseren. Lukt ze dat niet, dan vallen ze terug op een minimumloon-gerelateerde uitkering.

Dat deze mensen geen baan kunnen bemachtigen, ligt heel vaak niet aan henzelf. De markt sluit al zoveel werkwillige mensen af. Kijk maar naar alle berichten over gezonde mensen van boven de 50 die vrijwel niet aan het werk komen.

De wijziging geldt gelukkig alleen voor nieuwe gevallen en is bedoeld om de instroom in de Wia te verlagen. Toegang tot de Wia wordt hiermee moeilijk gemaakt en de mensen in de hoogste

uitspraak van de week

arbeidsongeschiktheidscategorie worden gedwongen op de arbeidsmarkt werk te bemachtigen anders daalt de uitkering.

Het is te hopen dat als het kabinet deze wijziging wil doorzetten, er een beleid aan gekoppeld wordt dat er in voorziet dat alle welwillenden ook daadwerkelijk aan het werk kunnen komen en dus in staat worden gesteld om voor zichzelf (en hun familie) een inkomen te realiseren.